

Cinemărie a întrecerea socialistă — voință unanimă și îndemn la acțiune pentru îndeplinirea cîrcinului înainte de termen

COMBINATUL SIDERURGIC REȘIȚA

Către toate întreprinderile Industrii siderurgice

Deplin conștient de importanța sarcinilor ce-i revin din istoricele hotărîri adoptate de cel de-al XI-lea Congres al Partidului Comunist Român, răspunzător chemării adresate întregului popor de către secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, colectivul de muncă din Combinatul siderurgic Reșița, angajat plenar în amplă acțiune patriotică de realizare a cîrcinului înainte de termen, cheamă la întrecere toate colectivele de muncă ale întreprinderilor din industria siderurgică pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor anului 1975.

Hotărîți să participe cât mai activ la dezvoltarea siderurgiei, la îndeplinirea obiectivelor stabilite de Congresul al XI-lea al Partidului Comunist Român, privind satisfacerea în tot mai mare măsură a nevoilor crescînde de metal ale economiei naționale, diversificarea producției de oțel și laminat, comunității, toți și-și angajează voința și toți își vor rezezi eforturile pentru ca în anul 1975 — ultimul an al deceniului cincinal — să-și depășească sarcinile planului de stat cu:

- 40 mil. lei producție marfă
- 1 000 tone coals metalurgic
- 25 000 tone aglomerat
- 12 000 tone fontă
- 10 000 tone oțel
- 22 000 tone laminate finite pline
- 8 000 tone laminate semifabricate
- 120 000 tone zăgură granulată
- 3 mil. lei piese de schimb

Pentru o mai bună folosire a capacităților și suprafețelor de producție, eliminarea locurilor înguste și sporirea indicilor de utilizare a agregatelor, se vor realiza:

- automatizări în valoare de 11 milioane lei;
- achiziționarea în achiziție proprie a unor piese de schimb care se achiziționează din import, în valoare de minimum 15 mil. lei.

Aplicarea măsurilor stabilite va asigura creșterea indicilor de utilizare: la liniile de laminat cu 1 la sută, la furnale cu 1,2 la sută, iar la cupetoarele Siemens Martin cu 1 la sută, față de plan 1975.

Prin dezvoltarea și intensificarea activității proprii de cercetare, antrenarea largă a specialiștilor la soluționarea problemelor complexe ale producției, stimularea gândirii creatoare și inițiativelor muncitorilor, ne propunem:

- sporirea producției de oțeluri aliate, alab aliate și carbon de calitate, care să reprezinte 55 la sută din cantitatea de oțel elaborat, ceea ce înseamnă 13 la sută peste sarcina de plan;
- creșterea ponderii produselor noi și reproduse din producția de laminat de la 10,6 la sută, prevăzută în plan, la 18 la sută;
- îmbunătățirea și perfecționarea tehnologiilor în vederea fabricării laminatelor din oțel pentru rulmenți și autoturisme în condiții de eficiență sporită, de calitate superioară și cu proprietăți fizico-mecanice și de structură îmbunătățite;
- creșterea cu cel puțin 15 000 tone a producției de laminat aliat tratat termic față de realizările pe 1974;
- îmbunătățirea tehnologiilor de elaborare și turnare a oțelului în vederea reducerii pierderilor de metal și a rebuturilor; se va extinde eșalonul până la sfîrșitul anului barbotarea cu argon a întregii cantități de oțel destinat fabricației de bandaje de cale ferată și se va introduce tehnologia de răcire lentă la aceste mărci de oțeluri;
- orientarea activității de cercetare usuală în direcția reducerii consumului de coals, metal, combustibil, energie electrică și în general asupra materiilor prime și materialelor deficiente.

Urmare a îmbunătățirii calității produselor, a creșterii competitivității lor și încheierii unor tranzacții avantajoase, vom realiza un volum suplimentar de export în valoare de cel puțin 2 mil. lei valută.

Productivitatea muncii pe muncitor va fi depășită cu:

- 4,1 tone coals
- 44,5 tone aglomerat
- 24,7 tone fontă
- 10,1 tone oțel
- 14,5 tone laminate finite pline
- 5,3 tone laminate semifabricate
- 1,5 tone produse refractare
- 5 000 lei piese de schimb

Extinderea acordului global la peste 90 la sută din personalul existent.

Pentru ridicarea gradului de cunoștințe tehnico-profesionale, asigurarea cadrelor necesare în vederea îmbunătățirii calității producției și creșterii productivității muncii, vom organiza cursuri de calificare pentru meseriile necesare, de ridicare a calificării, iar activitatea de reciclare și specializare — în prima etapă — va fi încheiată în acest an.

Prin perfecționarea tehnologiilor de fabricație, valorificarea operativă a cercetărilor efectuate și prin alte măsuri vom economisi, peste prevederile de plan pe 1975:

- 2 000 tone metalurgic
- 2 000 tone metal
- 5 000 tone combustibil convențional
- 5 mil. kWh energie electrică

Urmare a creșterii productivității muncii și a reducerii consumurilor specifice:

- vom reduce cheltuielile materiale de producție cu 5 mil. lei;
- vom realiza beneficii suplimentare în valoare de 5 mil. lei.

Soluționarea activității de construcții prin executarea unui volum de lucrări de construcții-montaj în valoare de 7 mil. lei în regie proprie și montarea unor utilaje tehnologice în valoare de 9,9 mil. lei în regie proprie.

Paralel cu realizarea sarcinilor de plan, a angajamentelor luate, ne vom preocupa permanent de îmbunătățirea condițiilor de muncă și viață ale oamenilor muncii din combinat.

Vor fi puse în funcțiune 2 noi cămine pentru nefamilisti cu o capacitate de peste 830 locuri;

Se vor efectua minimum 100 000 ore muncă patriotică pentru înfrumusețarea sectorului combinatului, crearea de noi zone verzi ș.a., care să contribuie la îmbunătățirea microclimatului din combinat.

Secretarul Comitetului de partid DANILĂ PIRVU

Președintele Comitetului sindicalului MIHAI CHIVARI

Președintele Comitetului oamenilor muncii Ing. C-TIN SAVU

Secretarul Comitetului U.T.C. STELIAN ERDEI

EXPLOATAREA MINIERĂ LUPENI

Către toate unitățile din Industria minieră

Sub puternica impresie a hotărîrilor Congresului al XI-lea, a mărețului program elaborat de partid, fiind în seamă de sarcinile ce s-au stabilit industriei miniere în viitorul cincinal, colectivul nostru adresează tuturor unităților miniere o înfrăcărată chemare la întrecere pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan pe 1975.

În acest sens, ne angajăm să realizăm următoarele:

- depășirea planului producției de cărbune extras cu 25 000 tone;
- îmbunătățirea calității cărbunelui extras, prin reducerea conținutului de cenușă și umiditate cu 2 la sută față de realizările anului 1974;
- depășirea planului la lucrările miniere de pregătire cu 500 mc;
- depășirea productivității muncii planificate cu 1,5 la sută;
- reducerea consumului de lemn de mină și cherestea cu 250 mc;
- reducerea consumului de energie electrică cu 180 000 kWh;
- realizarea unei economii de 3 000 tone combustibil convențional pe seama utilizării mai judicioase a resurselor interne;
- reducerea cheltuielilor de producție planificate cu 540 000 lei;

Angajamentul asumat are la bază multiple măsuri, printre care:

- punerea în funcțiune a unei linii noi de transport cu benzii și a unui siloz tampon subteran, cu o capacitate de 1 000 tone; a noi capacități de producere a aerului comprimat, de aeraj și haldare a sterului rezultat din lucrările miniere;
- creșterea ponderii producției extrase cu țiere mecanizată la 38,8 la sută, extinderea susținerii metalice la 82,2 la sută și sporirea volumului de rocă încălzită mecanic la săparea galeriilor la 30 la sută;
- realizarea planului de investiții în regie proprie cu o lună mai devreme;
- intensificarea preocupării pentru pregătirea și perfecționarea cadrelor: în anul 1975 vor fi calificat 700 muncitori și perfecționați 1 400 încadrări;
- sporirea preocupărilor pentru întărirea disciplinei în producție și îmbunătățirea indicelui de utilizare a timpului de lucru;
- extinderea inițiativelor valoroase de muncă ale frunțarilor în producție privind sporirea vitezelor de avansare în abatele frontale cu două cicluri în plus pe lună, „cinci timpuri de apăsă și zi la abatele-cameră”, iar la lucrările de pregătire și deschidiri, inițiativa „o sută metri lunar”;

Organizația de partid, Comitetul oamenilor muncii, sindicatul și organizația U.T.C. din cadrul Exploatarei miniere Lupeni vor desfășura o intensă muncă politică și cultural-educativă de masă pentru înlăturarea disciplinei.

Convinși fiind că toate colectivele de muncitori din industria minieră a țării vor răspunde cu entuziasm chemării noastre la întrecere pe 1975, asigurăm conducerea de partid, personal pe tovarășul Nicolae Ceaușescu, că, alături de toți minerii Văii Jiului, vom munci cu perseverență și răspundere pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de partid în actualul cincinal, pentru înflorirea patriei noastre socialiste.

Secretarul Comitetului de partid NICOLAE NOVAC

Președintele Comitetului sindicalului CONSTANTIN NĂSTASE

Comitetul oamenilor muncii președinte Ing. IULIAN COSTESCU

Comitetul U.T.C. secretar ARPAD CRIȘAN

ÎNTEPRINDEREA DE MAȘINI

GRELE BUCUREȘTI

Către toate întreprinderile din industria constructoare de utilaj energetic, metalurgic, mașini de ridicat și construcții navale

Colectivul de muncă al întreprinderii de mașini grele București, hotărît să-și aducă o contribuție tot mai importantă la îndeplinirea mărețului program trasat de Congresul al XI-lea al P.C.R., cheamă la întrecere pe anul 1975, an hotărîtor în realizarea cîrcinului înainte de termen, toate întreprinderile din industria constructoare de utilaj energetic, metalurgic, mașini de ridicat și construcții navale, pe baza următoarelor obiective:

- obținerea unui spor de producție globală de 40 milioane lei;
- obținerea unui spor de producție marfă de 25 milioane lei;
- depășirea planului de export cu 3 la sută;
- creșterea peste plan a productivității muncii cu 1 la sută;
- creșterea coeficientului de schimburi cu 8 la sută față de 1974;
- realizarea a 15 produse noi și modernizarea a 18 tehnologii.

A. În domeniul producției

- obținerea unui spor de producție globală de 40 milioane lei;
- obținerea unui spor de producție marfă de 25 milioane lei;
- depășirea planului de export cu 3 la sută;
- creșterea peste plan a productivității muncii cu 1 la sută;
- creșterea coeficientului de schimburi cu 8 la sută față de 1974;
- realizarea a 15 produse noi și modernizarea a 18 tehnologii.

B. În domeniul tehnologiei noi

- executarea prin autoturări a unor mijloace de bază în valoare de 100 milioane lei, din care o mare parte de 2 500 tf.;
- în cadrul lucrărilor de autoturări se vor proiecta și realiza utilaje noi prin care se vor realiza economii valutare de 900 000 lei valută;

„Este prietenul diaz-jockey-ului”, se știe pe de bine. Nu am mai putut să-mi conștientizez însă faptul că, în trecut, eu și el eram doi oameni. Dar am păstrat odată, la intrare, vreau să-l înverșunăm, mi-am pus urechile la ascultare. Asta-i bapca, mai la malăie și-l whiskey. Mă gândeam, în eu când se înghețea gura, să rog să-mi aducă o păpușă sau o cîntăreață cu lăcașe multă. „Nu servim așa ceva, te va răsi!” Nu-și fi advenit de sim-băta? „Hai să-ți dai un semn pe ureche, muncitorule. Pe toți cei de aici îi găsești mâine în barul „Eva”. După ce am ieșit din „baos”, mi-am pus urechile la ascultare. De ce nu este discoteca o adevărată instituție a cîntecului pe pozitive interesele și opțiunile tinerilor lui, a devenit un loc de „tir-guială” și de afaceri, un loc unde se „destind” cei care nu muncesc și nu vor să muncească, un „vad” de comerț ambulant? „Zinărul” de la pupura electronică de ce nu este un îndrumător, un factor de inițiere și instruire muzicală? De ce, pentru coloanele „hi-hi” (înaltă fidelitate acustică) o cooperativă, „Radio-Progress” recomandă și selectează pentru tineri cîntăcele (din cele mai frumoase?) lumii. E bine, nu e bine?... De ce discotecile orașului nu devin „anexe” culturale, ale cluburilor și instituțiilor de cultură ale înșurătorului, aprijinite cu programe muzicale chiar de către o instituție a cîntecului? Casa de discuri „Electrocolor”?

„Este prietenul diaz-jockey-ului”, se știe pe de bine. Nu am mai putut să-mi conștientizez însă faptul că, în trecut, eu și el eram doi oameni. Dar am păstrat odată, la intrare, vreau să-l înverșunăm, mi-am pus urechile la ascultare. Asta-i bapca, mai la malăie și-l whiskey. Mă gândeam, în eu când se înghețea gura, să rog să-mi aducă o păpușă sau o cîntăreață cu lăcașe multă. „Nu servim așa ceva, te va răsi!” Nu-și fi advenit de sim-băta? „Hai să-ți dai un semn pe ureche, muncitorule. Pe toți cei de aici îi găsești mâine în barul „Eva”. După ce am ieșit din „baos”, mi-am pus urechile la ascultare. De ce nu este discoteca o adevărată instituție a cîntecului pe pozitive interesele și opțiunile tinerilor lui, a devenit un loc de „tir-guială” și de afaceri, un loc unde se „destind” cei care nu muncesc și nu vor să muncească, un „vad” de comerț ambulant? „Zinărul” de la pupura electronică de ce nu este un îndrumător, un factor de inițiere și instruire muzicală? De ce, pentru coloanele „hi-hi” (înaltă fidelitate acustică) o cooperativă, „Radio-Progress” recomandă și selectează pentru tineri cîntăcele (din cele mai frumoase?) lumii. E bine, nu e bine?... De ce discotecile orașului nu devin „anexe” culturale, ale cluburilor și instituțiilor de cultură ale înșurătorului, aprijinite cu programe muzicale chiar de către o instituție a cîntecului? Casa de discuri „Electrocolor”?

„Este prietenul diaz-jockey-ului”, se știe pe de bine. Nu am mai putut să-mi conștientizez însă faptul că, în trecut, eu și el eram doi oameni. Dar am păstrat odată, la intrare, vreau să-l înverșunăm, mi-am pus urechile la ascultare. Asta-i bapca, mai la malăie și-l whiskey. Mă gândeam, în eu când se înghețea gura, să rog să-mi aducă o păpușă sau o cîntăreață cu lăcașe multă. „Nu servim așa ceva, te va răsi!” Nu-și fi advenit de sim-băta? „Hai să-ți dai un semn pe ureche, muncitorule. Pe toți cei de aici îi găsești mâine în barul „Eva”. După ce am ieșit din „baos”, mi-am pus urechile la ascultare. De ce nu este discoteca o adevărată instituție a cîntecului pe pozitive interesele și opțiunile tinerilor lui, a devenit un loc de „tir-guială” și de afaceri, un loc unde se „destind” cei care nu muncesc și nu vor să muncească, un „vad” de comerț ambulant? „Zinărul” de la pupura electronică de ce nu este un îndrumător, un factor de inițiere și instruire muzicală? De ce, pentru coloanele „hi-hi” (înaltă fidelitate acustică) o cooperativă, „Radio-Progress” recomandă și selectează pentru tineri cîntăcele (din cele mai frumoase?) lumii. E bine, nu e bine?... De ce discotecile orașului nu devin „anexe” culturale, ale cluburilor și instituțiilor de cultură ale înșurătorului, aprijinite cu programe muzicale chiar de către o instituție a cîntecului? Casa de discuri „Electrocolor”?

„Este prietenul diaz-jockey-ului”, se știe pe de bine. Nu am mai putut să-mi conștientizez însă faptul că, în trecut, eu și el eram doi oameni. Dar am păstrat odată, la intrare, vreau să-l înverșunăm, mi-am pus urechile la ascultare. Asta-i bapca, mai la malăie și-l whiskey. Mă gândeam, în eu când se înghețea gura, să rog să-mi aducă o păpușă sau o cîntăreață cu lăcașe multă. „Nu servim așa ceva, te va răsi!” Nu-și fi advenit de sim-băta? „Hai să-ți dai un semn pe ureche, muncitorule. Pe toți cei de aici îi găsești mâine în barul „Eva”. După ce am ieșit din „baos”, mi-am pus urechile la ascultare. De ce nu este discoteca o adevărată instituție a cîntecului pe pozitive interesele și opțiunile tinerilor lui, a devenit un loc de „tir-guială” și de afaceri, un loc unde se „destind” cei care nu muncesc și nu vor să muncească, un „vad” de comerț ambulant? „Zinărul” de la pupura electronică de ce nu este un îndrumător, un factor de inițiere și instruire muzicală? De ce, pentru coloanele „hi-hi” (înaltă fidelitate acustică) o cooperativă, „Radio-Progress” recomandă și selectează pentru tineri cîntăcele (din cele mai frumoase?) lumii. E bine, nu e bine?... De ce discotecile orașului nu devin „anexe” culturale, ale cluburilor și instituțiilor de cultură ale înșurătorului, aprijinite cu programe muzicale chiar de către o instituție a cîntecului? Casa de discuri „Electrocolor”?

„Este prietenul diaz-jockey-ului”, se știe pe de bine. Nu am mai putut să-mi conștientizez însă faptul că, în trecut, eu și el eram doi oameni. Dar am păstrat odată, la intrare, vreau să-l înverșunăm, mi-am pus urechile la ascultare. Asta-i bapca, mai la malăie și-l whiskey. Mă gândeam, în eu când se înghețea gura, să rog să-mi aducă o păpușă sau o cîntăreață cu lăcașe multă. „Nu servim așa ceva, te va răsi!” Nu-și fi advenit de sim-băta? „Hai să-ți dai un semn pe ureche, muncitorule. Pe toți cei de aici îi găsești mâine în barul „Eva”. După ce am ieșit din „baos”, mi-am pus urechile la ascultare. De ce nu este discoteca o adevărată instituție a cîntecului pe pozitive interesele și opțiunile tinerilor lui, a devenit un loc de „tir-guială” și de afaceri, un loc unde se „destind” cei care nu muncesc și nu vor să muncească, un „vad” de comerț ambulant? „Zinărul” de la pupura electronică de ce nu este un îndrumător, un factor de inițiere și instruire muzicală? De ce, pentru coloanele „hi-hi” (înaltă fidelitate acustică) o cooperativă, „Radio-Progress” recomandă și selectează pentru tineri cîntăcele (din cele mai frumoase?) lumii. E bine, nu e bine?... De ce discotecile orașului nu devin „anexe” culturale, ale cluburilor și instituțiilor de cultură ale înșurătorului, aprijinite cu programe muzicale chiar de către o instituție a cîntecului? Casa de discuri „Electrocolor”?

„Este prietenul diaz-jockey-ului”, se știe pe de bine. Nu am mai putut să-mi conștientizez însă faptul că, în trecut, eu și el eram doi oameni. Dar am păstrat odată, la intrare, vreau să-l înverșunăm, mi-am pus urechile la ascultare. Asta-i bapca, mai la malăie și-l whiskey. Mă gândeam, în eu când se înghețea gura, să rog să-mi aducă o păpușă sau o cîntăreață cu lăcașe multă. „Nu servim așa ceva, te va răsi!” Nu-și fi advenit de sim-băta? „Hai să-ți dai un semn pe ureche, muncitorule. Pe toți cei de aici îi găsești mâine în barul „Eva”. După ce am ieșit din „baos”, mi-am pus urechile la ascultare. De ce nu este discoteca o adevărată instituție a cîntecului pe pozitive interesele și opțiunile tinerilor lui, a devenit un loc de „tir-guială” și de afaceri, un loc unde se „destind” cei care nu muncesc și nu vor să muncească, un „vad” de comerț ambulant? „Zinărul” de la pupura electronică de ce nu este un îndrumător, un factor de inițiere și instruire muzicală? De ce, pentru coloanele „hi-hi” (înaltă fidelitate acustică) o cooperativă, „Radio-Progress” recomandă și selectează pentru tineri cîntăcele (din cele mai frumoase?) lumii. E bine, nu e bine?... De ce discotecile orașului nu devin „anexe” culturale, ale cluburilor și instituțiilor de cultură ale înșurătorului, aprijinite cu programe muzicale chiar de către o instituție a cîntecului? Casa de discuri „Electrocolor”?

„Este prietenul diaz-jockey-ului”, se știe pe de bine. Nu am mai putut să-mi conștientizez însă faptul că, în trecut, eu și el eram doi oameni. Dar am păstrat odată, la intrare, vreau să-l înverșunăm, mi-am pus urechile la ascultare. Asta-i bapca, mai la malăie și-l whiskey. Mă gândeam, în eu când se înghețea gura, să rog să-mi aducă o păpușă sau o cîntăreață cu lăcașe multă. „Nu servim așa ceva, te va răsi!” Nu-și fi advenit de sim-băta? „Hai să-ți dai un semn pe ureche, muncitorule. Pe toți cei de aici îi găsești mâine în barul „Eva”. După ce am ieșit din „baos”, mi-am pus urechile la ascultare. De ce nu este discoteca o adevărată instituție a cîntecului pe pozitive interesele și opțiunile tinerilor lui, a devenit un loc de „tir-guială” și de afaceri, un loc unde se „destind” cei care nu muncesc și nu vor să muncească, un „vad” de comerț ambulant? „Zinărul” de la pupura electronică de ce nu este un îndrumător, un factor de inițiere și instruire muzicală? De ce, pentru coloanele „hi-hi” (înaltă fidelitate acustică) o cooperativă, „Radio-Progress” recomandă și selectează pentru tineri cîntăcele (din cele mai frumoase?) lumii. E bine, nu e bine?... De ce discotecile orașului nu devin „anexe” culturale, ale cluburilor și instituțiilor de cultură ale înșurătorului, aprijinite cu programe muzicale chiar de către o instituție a cîntecului? Casa de discuri „Electrocolor”?

„Este prietenul diaz-jockey-ului”, se știe pe de bine. Nu am mai putut să-mi conștientizez însă faptul că, în trecut, eu și el eram doi oameni. Dar am păstrat odată, la intrare, vreau să-l înverșunăm, mi-am pus urechile la ascultare. Asta-i bapca, mai la malăie și-l whiskey. Mă gândeam, în eu când se înghețea gura, să rog să-mi aducă o păpușă sau o cîntăreață cu lăcașe multă. „Nu servim așa ceva, te va răsi!” Nu-și fi advenit de sim-băta? „Hai să-ți dai un semn pe ureche, muncitorule. Pe toți cei de aici îi găsești mâine în barul „Eva”. După ce am ieșit din „baos”, mi-am pus urechile la ascultare. De ce nu este discoteca o adevărată instituție a cîntecului pe pozitive interesele și opțiunile tinerilor lui, a devenit un loc de „tir-guială” și de afaceri, un loc unde se „destind” cei care nu muncesc și nu vor să muncească, un „vad” de comerț ambulant? „Zinărul” de la pupura electronică de ce nu este un îndrumător, un factor de inițiere și instruire muzicală? De ce, pentru coloanele „hi-hi” (înaltă fidelitate acustică) o cooperativă, „Radio-Progress” recomandă și selectează pentru tineri cîntăcele (din cele mai frumoase?) lumii. E bine, nu e bine?... De ce discotecile orașului nu devin „anexe” culturale, ale cluburilor și instituțiilor de cultură ale înșurătorului, aprijinite cu programe muzicale chiar de către o instituție a cîntecului? Casa de discuri „Electrocolor”?

„Este prietenul diaz-jockey-ului”, se știe pe de bine. Nu am mai putut să-mi conștientizez însă faptul că, în trecut, eu și el eram doi oameni. Dar am păstrat odată, la intrare, vreau să-l înverșunăm, mi-am pus urechile la ascultare. Asta-i bapca, mai la malăie și-l whiskey. Mă gândeam, în eu când se înghețea gura, să rog să-mi aducă o păpușă sau o cîntăreață cu lăcașe multă. „Nu servim așa ceva, te va răsi!” Nu-și fi advenit de sim-băta? „Hai să-ți dai un semn pe ureche, muncitorule. Pe toți cei de aici îi găsești mâine în barul „Eva”. După ce am ieșit din „baos”, mi-am pus urechile la ascultare. De ce nu este discoteca o adevărată instituție a cîntecului pe pozitive interesele și opțiunile tinerilor lui, a devenit un loc de „tir-guială” și de afaceri, un loc unde se „destind” cei care nu muncesc și nu vor să muncească, un „vad” de comerț ambulant? „Zinărul” de la pupura electronică de ce nu este un îndrumător, un factor de inițiere și instruire muzicală? De ce, pentru coloanele „hi-hi” (înaltă fidelitate acustică) o cooperativă, „Radio-Progress” recomandă și selectează pentru tineri cîntăcele (din cele mai frumoase?) lumii. E bine, nu e bine?... De ce discotecile orașului nu devin „anexe” culturale, ale cluburilor și instituțiilor de cultură ale înșurătorului, aprijinite cu programe muzicale chiar de către o instituție a cîntecului? Casa de discuri „Electrocolor”?

„Este prietenul diaz-jockey-ului”, se știe pe de bine. Nu am mai putut să-mi conștientizez însă faptul că, în trecut, eu și el eram doi oameni. Dar am păstrat odată, la intrare, vreau să-l înverșunăm, mi-am pus urechile la ascultare. Asta-i bapca, mai la malăie și-l whiskey. Mă gândeam, în eu când se înghețea gura, să rog să-mi aducă o păpușă sau o cîntăreață cu lăcașe multă. „Nu servim așa ceva, te va răsi!” Nu-și fi advenit de sim-băta? „Hai să-ți dai un semn pe ureche, muncitorule. Pe toți cei de aici îi găsești mâine în barul „Eva”. După ce am ieșit din „baos”, mi-am pus urechile la ascultare. De ce nu este discoteca o adevărată instituție a cîntecului pe pozitive interesele și opțiunile tinerilor lui, a devenit un loc de „tir-guială” și de afaceri, un loc unde se „destind” cei care nu muncesc și nu vor să muncească, un „vad” de comerț ambulant? „Zinărul” de la pupura electronică de ce nu este un îndrumător, un factor de inițiere și instruire muzicală? De ce, pentru coloanele „hi-hi” (înaltă fidelitate acustică) o cooperativă, „Radio-Progress” recomandă și selectează pentru tineri cîntăcele (din cele mai frumoase?) lumii. E bine, nu e bine?... De ce discotecile orașului nu devin „anexe” culturale, ale cluburilor și instituțiilor de cultură ale înșurătorului, aprijinite cu programe muzicale chiar de către o instituție a cîntecului? Casa de discuri „Electrocolor”?

„Este prietenul diaz-jockey-ului”, se știe pe de bine. Nu am mai putut să-mi conștientizez însă faptul că, în trecut, eu și el eram doi oameni. Dar am păstrat odată, la intrare, vreau să-l înverșunăm, mi-am pus urechile la ascultare. Asta-i bapca, mai la malăie și-l whiskey. Mă gândeam, în eu când se înghețea gura, să rog să-mi aducă o păpușă sau o cîntăreață cu lăcașe multă. „Nu servim așa ceva, te va răsi!” Nu-și fi advenit de sim-băta? „Hai să-ți dai un semn pe ureche, muncitorule. Pe toți cei de aici îi găsești mâine în barul „Eva”. După ce am ieșit din „baos”, mi-am pus urechile la ascultare. De ce nu este discoteca o adevărată instituție a cîntecului pe pozitive interesele și opțiunile tinerilor lui, a devenit un loc de „tir-guială” și de afaceri, un loc unde se „destind” cei care nu muncesc și nu vor să muncească, un „vad” de comerț ambulant? „Zinărul” de la pupura electronică de ce nu este un îndrumător, un factor de inițiere și instruire muzicală? De ce, pentru coloanele „hi-hi” (înaltă fidelitate acustică) o cooperativă, „Radio-Progress” recomandă și selectează pentru tineri cîntăcele (din cele mai frumoase?) lumii. E bine, nu e bine?... De ce discotecile orașului nu devin „anexe” culturale, ale cluburilor și instituțiilor de cultură ale înșurătorului, aprijinite cu programe muzicale chiar de către o instituție a cîntecului? Casa de discuri „Electrocolor”?

„Este prietenul diaz-jockey-ului”, se știe pe de bine. Nu am mai putut să-mi conștientizez însă faptul că, în trecut, eu și el eram doi oameni. Dar am păstrat odată, la intrare, vreau să-l înverșunăm, mi-am pus urechile la ascultare. Asta-i bapca, mai la malăie și-l whiskey. Mă gândeam, în eu când se înghețea gura, să rog să-mi aducă o păpușă sau o cîntăreață cu lăcașe multă. „Nu servim așa ceva, te va răsi!” Nu-și fi advenit de sim-băta? „Hai să-ți dai un semn pe ureche, muncitorule. Pe toți cei de aici îi găsești mâine în barul „Eva”. După ce am ieșit din „baos”, mi-am pus urechile la ascultare. De ce nu este discoteca o adevărată instituție a cîntecului pe pozitive interesele și opțiunile tinerilor lui, a devenit un loc de „tir-guială” și de afaceri, un loc unde se „destind” cei care nu muncesc și nu vor să muncească, un „vad” de comerț ambulant? „Zinărul” de la pupura electronică de ce nu este un îndrumător, un factor de inițiere și instruire muzicală? De ce, pentru coloanele „hi-hi” (înaltă fidelitate acustică) o cooperativă, „Radio-Progress” recomandă și selectează pentru tineri cîntăcele (din cele mai frumoase?) lumii. E bine, nu e bine?... De ce discotecile orașului nu devin „anexe” culturale, ale cluburilor și instituțiilor de cultură ale înșurătorului, aprijinite cu programe muzicale chiar de către o instituție a cîntecului? Casa de discuri „Electrocolor”?

„Este prietenul diaz-jockey-ului”, se știe pe de bine. Nu am mai putut să-mi conștientizez însă faptul că, în trecut, eu și el eram doi oameni. Dar am păstrat odată, la intrare, vreau să-l înverșunăm, mi-am pus urechile la ascultare. Asta-i bapca, mai la malăie și-l whiskey. Mă gândeam, în eu când se înghețea gura, să rog să-mi aducă o păpușă sau o cîntăreață cu lăcașe multă. „Nu servim așa ceva, te va răsi!” Nu-și fi advenit de sim-băta? „Hai să-ți dai un semn pe ureche, muncitorule. Pe toți cei de aici îi găsești mâine în barul „Eva”. După ce am ieșit din „baos”, mi-am pus urechile la ascultare. De ce nu este discoteca o adevărată instituție a cîntecului pe pozitive interesele și opțiunile tinerilor lui, a devenit un loc de „tir-guială” și de afaceri, un loc unde se „destind” cei care nu muncesc și nu vor să muncească, un „vad” de comerț ambulant? „Zinărul” de la pupura electronică de ce nu este un îndrumător, un factor de inițiere și instruire muzicală? De ce, pentru coloanele „hi-hi” (înaltă fidelitate acustică) o cooperativă, „Radio-Progress” recomandă și selectează pentru tineri cîntăcele (din cele mai frumoase?) lumii. E bine, nu e bine?... De ce discotecile orașului nu devin „anexe” culturale, ale cluburilor și instituțiilor de cultură ale înșurătorului, aprijinite cu programe muzicale chiar de către o instituție a cîntecului? Casa de discuri „Electrocolor”?

„Este prietenul diaz-jockey-ului”, se știe pe de bine. Nu am mai putut să-mi conștientizez însă faptul că, în trecut, eu și el eram doi oameni. Dar am păstrat odată, la intrare, vreau să-l înverșunăm, mi-am pus urechile la ascultare. Asta-i bapca, mai la malăie și-l whiskey. Mă gândeam, în eu când se înghețea gura, să rog să-mi aducă o păpușă sau o cîntăreață cu lăcașe multă. „Nu servim așa ceva, te va răsi!” Nu-și fi advenit de sim-băta? „Hai să-ți dai un semn pe ureche, muncitorule. Pe toți cei de aici îi găsești mâine în barul „Eva”. După ce am ieșit din „baos”, mi-am pus urechile la ascultare. De ce nu este discoteca o adevărată instituție a cîntecului pe pozitive interesele și opțiunile tinerilor lui, a devenit un loc de „tir-guială” și de afaceri, un loc unde se „destind” cei care nu muncesc și nu vor să muncească, un „vad” de comerț ambulant? „Zinărul” de la pupura electronică de ce nu este un îndrumător, un factor de inițiere și instruire muzicală? De ce, pentru coloanele „hi-hi” (înaltă fidelitate acustică) o cooperativă, „Radio-Progress” recomandă și selectează pentru tineri cîntăcele (din cele mai frumoase?) lumii. E bine, nu e bine?... De ce discotecile orașului nu dev

